

MƠ

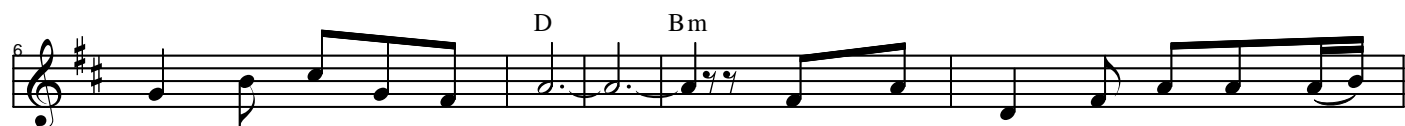
Sept 4, 2005

NHẠC : VÕ TÁ HÂN
THƠ : NGUYỄN ĐĂNG HÙNG

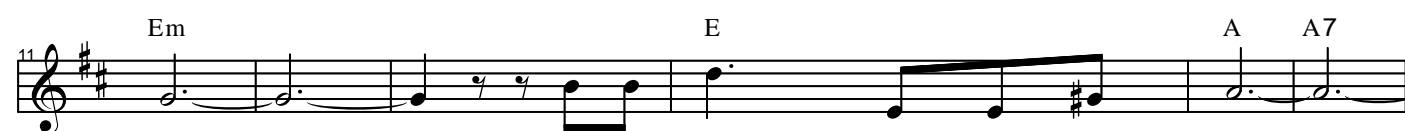
Nhẹ nhàng. Tha thiết

Anh chưa hề quen em, chưa bao giờ biết! Nhưng viết bài

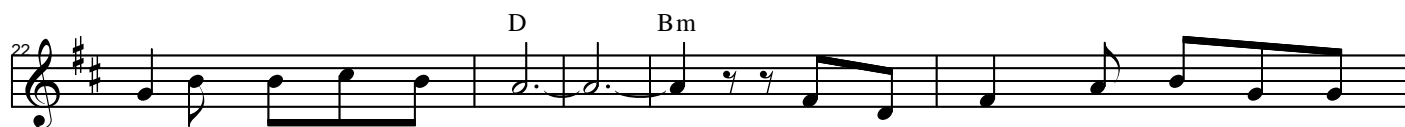
thơ anh vẫn để tặng em Chuyện chúng mình anh cứ thức trắng

đêm Anh ao ước để rồi mong nhớ

Sao em đến rồi em chợt mất Sao em

đi anh không giữ không van? Sao ngàn năm em xuất hiện một

lần? Và trần thế tìm nhau khó quá!

Dào dạt

Có phải em là gió ngàn hoa lạ Thoảng một giây sưởi ngọt giá

bằng Có ước ao, ao ước nào bằng Ao ước rằng em sẽ trở

41 A D G

lại Có phải em là bóng thoảng trắng ngàn Ngồi trông

44 Em A F#m

em đốt vụn nển thời gian Và lời thơ là hơi thở nhẹ

47 Bm Em A D G

nhàng Nghe ngậy ngất như đôi môi nồng cháy

Nhẹ nhàng. Tha thiết

52 D G

Hãy lại gần anh để anh không thấy

56 Em D

Hãy đi xa để anh nhớ anh mong

60 Bm Em

Trong cuộc đời không có, có không

64 A/C# A D

Anh vẫn muốn rằng em có

68 CODA Bm Em

Trong cuộc đời không có, có không

72 A A7 G D

Anh vẫn muốn rằng em có